

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4135/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Borisa Markovića članova vijeća te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa [] predsjednik vijeća, uz sudjelovanje zainteresirane osobe A1 Hrvatska d.o.o. (ranije VIPnet d.o.o.), Zagreb, Vrtini put 1, kojeg zastupa [] dipl. iur., radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-189/18-15 od 11. veljače 2019., na sjednici vijeća održanoj 30. siječnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-189/18-15 od 11. veljače 2019.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja tuženika klasa: UP/I-344-08/17-01/1445, urbroj: 376-05-18-9 od 1. ožujka 2018. godine.

Protiv označene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u žalbi u bitnom ponavlja tužbene navode te smatra kako nije bilo osnova da se njegov tužbeni zahtjev odbije obzirom da nije bilo zadovoljan uslugom koju mu je pružila zainteresirana osoba. Stoga konačno predlaže da se njegova žalba uvaži i osporena presuda kao nezakonita poništi.

Odgovor na žalbu dala je zainteresirana osoba u kojem ističe da je žalba tužitelja u cijelosti neosnovana. Tužitelj nije ničim dokazao svoje navode iznesene u tužbi već je u provedenom postupku sud pravilno utvrdio činjenično stanje i na takvo ispravno primijenio materijalno pravo. Tuženik, kao i zainteresirana osoba ni na koji način nisu povrijedili prava tužitelja, već su svoje postupanje temelji isključivo na primjenjivim propisima radi čega zainteresirana osoba predlaže da Visoki upravni sud odbije žalbu tužitelja kao neosnovanu.

Tuženik, iako uredno pozvan, nije podnio odgovor na žalbu (članak 71. stavak 3. ZUS-a).

Žalba nije osnovana.

Suprotno tvrdnji tužitelja, upravni sud je u tijeku spora pravilno primijenio odredbe ZUS-a, stoga nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka, a tužitelj određeno niti ne obrazlaže u čemu bi se sastojala povreda pravila sudskog postupka.

Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjski sud pri utvrđivanju činjeničnog stanja u sporu uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke (članak 33. stavak 2. ZUS-a).

Tako je prvostupanjski sud utvrdio da je tužitelj zasnovao pretplatnički odnos od 1. veljače 2016. godine sa zainteresiranom osobom te sklopio pretplatnički ugovor za tarifni model „Bez granica L plus“ za liniju [] uz ugovornu obvezu od 24 mjeseca. Također je utvrđeno da tužitelj nije uredno plaćao račune niti podmirivao svoje obveze za navedenu pretplatničku liniju ni nakon što je od strane operatora upozoren o posljedicama nepodmirenja dugovanja s osnova korištenja navedene linije. Ove činjenice tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju, pa je prema ocjeni ovoga Suda prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo te je odbio tužbeni zahtjev tužitelja, uz obrazloženje s kojim je ovaj Sud suglasan.

Naime, odredbom članka 48. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 79/08.) propisano je da ako pretplatnik nije podmirio dugovanje za pružene usluge, operator javnih komunikacijskih usluga ima pravo privremeno isključiti pretplatničku terminalnu opremu iz elektroničke komunikacijske mreže u skladu s općim uvjetima poslovanja.

Obzirom da tužitelj nije podmirivao svoja dugovanja, to ga je za zainteresirana osoba isključila iz prometa te stoga nije bilo osnova da tuženik ima obvezu odlučivati u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacija u smislu odredbe članka 51. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

Stoga je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja, te kako je ovaj Sud utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, kao niti razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a) na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 30. siječnja 2020.

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	22.5.2020. 8:38:15		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/72	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-11	Spis	0	

47489686

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlašten sluzbenik

Tanja Nemčić

